

[Indenrigsministeren]

afprøvet nye ideer inden for enkeltområderne. Det tror jeg mere på end på det, som jeg kunne høre som en underliggende tone først og fremmest i Venstres indlæg: at der slet ikke er grund til at afslutte den egentlige, officielle frikommuneforsøgsperiode.

Derudover vil jeg godt føje til, at vi jo allerede i en lang række love er i gang med ikke blot at indføre, men også at efterleve forsøgsparagrafferne, der er en slags implementering af den nye tænkning, der er blevet resultatet af frikommuneprojektet.

Så jeg ser med stor forventning frem til det arbejde, som vi skal gøre sammen i Folketingets Kommunaludvalg, og den debat, som vi skal have her i Folketinget, og som bliver afrundingen på den store frikommuneforsøgsrunde. Jeg mener at kunne konstatere, at frikommuneprojektet allerede nu har sat sig varige spor i den måde, vi tænker på på kommunalområdet, og den måde, vi opererer på i det daglige praktiske arbejde.

Derfor er der al mulig grund til, at alle vi, der har været positive over for denne runde, også kvitterer over for hinanden med hensyn til, at det var godt, at vi gav muligheden for forsøgsvirksomhed så meget luft under vingerne.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for svaret vedrørende forsøgsvirksomhed og de tanker, regeringen har om, at det så kan komme til at ligge som en forsøgsparagraf i den enkelte lovgivning. Men jeg vil godt fremhæve, at så bliver det den enkelte minister, der inden for sit ressortområde bestemmer, hvad der skal være forsøg om. Det kan da ikke undgå at blive en ret kraftig indsnævring i forhold til det, vi har i dag, hvor vi har et bredt spektrum og kan lade fantasien og kreativiteten råde her, og det kan jeg kun se som noget dårligt i forhold til det, vi har nu.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Man kan selvfølgelig altid diskutere, hvor længe en forsøgsperiode skal vare, men at forestille sig en forsøgsperiode med open end – det er vel det, der ligger i fru Else Winther Andersens indlæg – synes jeg ikke er fornuftigt. Jeg siger det også, fordi vi i det lange løb ikke kan

leve med et system, hvor alle kommuner som forsøg kan fravige alle love.

Nu har vi haft en forsøgsperiode. Vi er blevet klogere af det, og vi har måske også gjort den erfaring med hinanden, at det er en god og fornuftig måde at angribe arbejdet på, at man også sørger for, at der i de enkelte love er nogle udveje for at implementere nye tankegange. Men derudover må jeg nok sige, at jeg ikke er tilhænger af tanken om, at man bare skal kunne køre videre i det uendelige. Nu skal vi gøre det konkret i den enkelte lovgivning. Det er det, der bliver det næste arbejde, og det tror jeg også vi vil få meget stor fornøjelse af.

Erling Christensen (S):

Det er en interessant debat, der nu her rejser sig omkring frikommuneforsøgene. Når jeg ikke kom ind på det i min ordførertale, så var det, fordi jeg personlig følte, at det var en debat, vi burde tage, når vi har redegørelsen fra ministeren.

Det er jo ikke fremmed for nogen af ordførerne, at frikommuneforsøget i hele sin periode har kørt under borgerlige regeringer, og at det nu er en socialdemokratisk minister, der skal sætte punktum. Men i mange år har jeg som ordfører fulgt denne debat. Jeg har ikke lige på stående fod antallet af frikommuneforsøg, der er i gang, og godkendte regulativer, men min hukommelse skulle være meget dårlig, om ikke det ligger oppe i nærheden af 400 forsøg, som kører.

Derfor har vi også mange gange diskuteret det problem, der ligger i at have en så stor mængde forsøg kørende, med den tidligere indenrigsminister, nemlig spørgsmålet om retssikkerhed, det enkelte menneskes retssikkerhed, f.eks. når vedkommende flytter fra én kommune til en anden, hvordan reglerne da er i de enkelte kommuner. Kommunalfolk er i hvert fald bekendt med, at der er et flyttemønster på ca. 10 pct. om året. Det er både internt i kommunerne og eksternt, men det er mange mennesker, der flytter hvert år. Og lovgrundlaget er forskelligt for de enkelte kommuner.

Den diskussion har vi haft mange gange, og min fornemmelse har klart været, at også den tidligere regerings holdning var, at når de otte år var gået, var det slut. Så var det, som ministeren siger, et spørgsmål om at give de enkelte ministre mulighed for at godkende forsøget.